

LUSTWARANDE

Platform for Contemporary Sculpture

PERSBERICHT

Tilburg, 22 augustus 2022

BRIEF ENCOUNTERS '22 #2

4 september 2022

Park De Oude Warande, Tilburg

Ze duren tien, twintig, vijfenveertig minuten. Ze vinden plaats tussen de bomen, bij de vijver, op een pad of midden op een wei. En ze zijn adembenemend en onvergetelijk.

Sinds 2017 vult Lustwarande de jaarlijkse expositie aan met manifestaties van efemere sculptuur, vormen van sculptuur, die in tijd begrensd zijn en die in duur variëren van enkele minuten tot enkele uren maar waar uiteindelijk niets van overblijft. Deze tijdelijke werken, event sculptures genaamd, worden gepresenteerd onder de titel Brief Encounters.

In 2022 vindt **Brief Encounters** voor de vijfde keer plaats, op twee zondagmiddagen. Voor de selectie van de deelnemende kunstenaars tekent het curatoren-duo **Chris Driessen**, artistiek directeur van Lustwarande, en **Steven Vandervelden**, directeur **STUK – Huis voor Dans, Beeld en Geluid** en van performance festival **Playground**, beide in Leuven. Bij hun keuze zijn ze uitgegaan van het voor het eerst presenteren in Nederland van gerenommeerde kunstenaars, van het presenteren van aanstormende talenten en van inclusie.

BRIEF ENCOUNTERS '22 #2 vindt plaats op 4 september

Deelnemende kunstenaars:

buren (BE)

Clédat & Petitpierre (FR)

Mette Sterre (NL)

Julian Weber (DE)

buren - SHOW/FARM: 7 means dinner for a breadwinner (2022) collage

buren - SHOE/FARM: 7 means dinner for a breadwinner (2022)

buren is de naam waaronder Melissa Mabeesoone (1988) en Oshin Albrecht (1986) werken. Bewust geschreven met kleine 'b' omdat het duidt op het werkwoord *büren* uit een essay van Heidegger dat bouwen en wonen betekent. Voor Mabeesoone en Albrecht verwijst 'buren' naar hun samenwerking en naar de manier waarop hun werk zich verhoudt tot zijn omgeving. Sinds 2012 onderzoekt het duo ideeën rond gemeenschap, huiselijkheid, wonen, gender, (kunst-)geschiedenis en de neoliberale samenleving. Ze benaderen deze thema's met humor en ironie.

Voor **Brief Encounters '22** maakt **buren** de performance *7 means dinner for a breadwinner*. Deze vormt een eerste 'halte' of episode van hun project SHOE/FARM. Die titel verwijst naar de persoonlijke geschiedenissen van het duo. Mabeesoone groeide op in een boerderij waar er, klokje rond, keihard gewerkt moest worden en de taakverdeling gebaseerd was op traditionele man-vrouw rollen. Oshins ouders hadden een schoenenwinkel aan de Belgische kust en hun clientèle bestond vaak uit flanerende vakantiegangers.

7 means dinner for a breadwinner speelt zich af aan een picknicktafel, waar **buren** zal werken rond het moment van etenstijd aan de boerentafel. Ze zingen werkliederen en gaan als werkpaarden aan de slag want er moet brood op de plank komen. Gewoonten, gebruiken en specifieke zegswijzen verbonden aan het boerenleven worden gemolken en weer uitgeschonken. Evenals ideeën over klassenbewustzijn en klassenverschillen. De kunstenaars linken persoonlijke herinneringen aan de geschiedenis van vrijetijdsbesteding en werk, de evolutie van vrouwenarbeid en verhoudingen tussen machthebber en ondergeschikte. De Oude Warande vormt het speelveld om verschillende arbeidsrelaties, vrijetijdsgebruiken en verbeeldingen aan bod te laten komen.

concept, costumes, props & performance: Melissa Mabeesoone & Oshin Albrecht

7 means dinner for a breadwinner is een co-productie met STUK - Huis voor Dans, Beeld en Geluid, Leuven

Clédat & Petitpierre - Les Baigneurs (2017-2022) photo Yvan Clédat / L. Gobin

Clédat & Petitpierre - Les Baigneurs (2017-2022)

Twee levensgrote poppen in gestreepte badpakken, eentje zwart met wit, de ander rood met wit. Twee grote blauwe badlakens en een gele strandbal. Dat is de setting van Les Baigneurs (De Zwemmers), de performance van Coco Petitpierre (Parijs, 1966) en Yvan Clédat (Parijs, 1966, wonen beide in Drancy), die behalve als kunstenaars ook actief zijn als scenografen en kostuumontwerpers.

Clédat & Petitpierre maken werk op het snijvlak van sculptuur en performance, veelal in de openbare ruimte. Met, zoals ze het zelf noemen, de 'te activeren werken' van hun performances, zoeken ze naar een balans tussen sculptuur en levende wezens, oftewel het lichaam. Beeldhouwkunst heeft altijd te maken gehad met het lichaam, vanuit de historische relatie tot het model dat werd verbeeld, maar ook vanuit de tijdloze relatie van het lichaam van de kijker tot het werk.

De kunstgeschiedenis kent talloze voorbeelden van werken waarop badende mensen zijn afgebeeld. Deze performance is geïnspireerd op Baigneuses au ballon uit 1928 van Pablo Picasso. Het maakt deel uit van een reeks kleine schilderijen die Picasso maakte tijdens een familievakantie aan de zee en die een dagelijkse activiteit verbeelden: op het strand spelen met een bal. Maar waar de figuren van Picasso met hun oversized armen en benen er wat eng uitzien, zijn de zwemmers van Clédat & Petitpierre eerder koddig en snoezig, met hun mollige ledematen van geplooide tule. Tijdens de performance doen de figuren alsof ze zich vermaken op een strand onder de warme zon. Luieren, zonnebaden, overgooien met de bal. Alsof de personages vanuit de Europese kunstgeschiedenis zijn getransponeerd naar de driedimensionale ruimte van De Oude Warande, waar ze in de vorm van een vrolijk zomers

tafereel voor de ogen van bezoekers tot leven komen. Het is herkenbaar en humoristisch maar tegelijkertijd bevreemdend, alsof het dagelijkse leven een surrealistische maar ook poëtische draai krijgt, typisch voor Clédats & Petitpierres praktijk.

Met *Les Baigneurs* maken Clédat & Petitpierre hun Nederlandse debuut.

concept, costumes & performance: Yvan Clédat & Coco Petitpierre

Mette Sterre - Structurealist
(2015) foto Richard Baybutt

Mette Sterre - Let us please
populate (2016) foto Mette Sterre

ssshhhtt
(2017) foto Mette Sterre

Mette Sterre - mater matters materials (2022)

Mette Sterre (Delft, 1983, woont in Amsterdam) werkt op de grens van theater en live art. Ze maakt sculpturale lichaamsmaskers die de drager volledig bedekken. De maskers zijn met de hand gemaakt, van organische en artificiële materialen zoals keramiek of rubber, en onprettig om te dragen. Ze zijn zwaar, warm, moeilijk om door te kijken en in te bewegen. Sterre experimenteert met robotica en gebruikt prothesen die als lichaamsverlengingen fungeren. Vaak naait ze lichaamsdelen aan elkaar. Het resulteert in hybride wezens die er grotesk maar ook horror-achtig uit kunnen zien. Ze houden het midden tussen bezielde figuren en levenloze objecten, zijn leeftijdsloos en niet mannelijk noch vrouwelijk.

Met haar werk onderzoekt Sterre wat het veranderen van het lichaam betekent voor de perceptie van de ander en van zichzelf. Toeschouwers moeten zich verhouden tot een hun onbekend beeld van een mens. Ze worden aangemoedigd na te denken over het stigmatiseren van 'de ander' en de sociale constructie van identiteit.

Voor Brief Encounters '22 ontwikkelde Sterre een performance rondom, op en mogelijk zelfs in de vijver, die de tegenstelling tussen de hysterische consumptiemaatschappij en het in harmonie zijn met de natuur uitvergroot, aan de hand van karaoke, dans, decor, performance en muziek. In de rustgevende omgeving van De Oude Warande, creëert Sterre verschillende tableaux vivants over de verafgoding van objecten verzameld via deadstock winkels en veilingwebsites. Sterre steekt de draak met de manier waarop die wannahaves identiteit, macht en status bepalen in onze maatschappij en hoe mensen in hun eigen surrealistische fictie verdwaald raken.

concept, bodymasks & props: Mette Sterre

performers: Lakisha Apostel, Barbara Dijks, Lasse Koemans, Nikki Ootjers, Mette Sterre

muziek: Nyre Tiessen

Julian Weber – Whos that girl, lalala –
an archeological fieldtrip (2021)
foto Joana Lucas

Julian Weber – The Devil's auction
inspiratie voor Broke

Julian Weber – Broke (2022)

Choreograaf, danser en beeldend kunstenaar Julian Weber (Bockenem, Duitsland, 1986, woont in Berlijn) maakt sculpturale, scenografische performances waarin hun eigen lichaam, muziek en materialen zoals klei en aluminium een rol spelen. Het podium en de tentoonstellingsruimte lopen in Webers werk naadloos in elkaar over. Hun performances komen vaak tot stand in samenwerking met andere dansers en muzikanten.

In De Oude Warande wordt het publiek op een wonderbaarlijke excursie door het park meegenomen. Hun gids verandert steeds van rol, van beroep en van gender, transformeert

van mens naar dier, van jager naar prooi, van overheerser naar onderworpen en van rationele denker naar intuïtieve doener. Op verschillende plekken wordt gestopt en worden objecten, met behulp van meegesleepte scheppen en ander gereedschap, uit de bodem opgegraven en uit het water gehaald of er juist ingestopt, waarmee mogelijke geschiedenissen van De Oude Warande worden onthuld en gecreëerd. Er wordt een spel gespeeld met feit en fictie.

Op hun ronde door het park wordt Weber begeleid door een muzikant, een drummer op een mobiel podium dat Weber steeds achter hun aansleept. In paardenterminologie beschrijft "broke" een paard dat getraind is om te worden bereden of een voertuig te trekken. Op de verschillende stopplekken maar ook tijdens het voortbewegen, drumt de muzikant. Met het mobiele podium verwijst Weber naar de geglobaliseerde (kunst)wereld, waarin mensen en spullen voortdurend over de wereld verslept worden. Het is tegelijkertijd een symbolische verwijzing naar de noodzaak om de grenzen van de beeldhouwkunst op te rekken.

Weber is geïnteresseerd in de manier waarop artistieke producties mensen en hun sociale en genderidentiteiten representeren. Zij wijzen het publiek erop dat de categorisering van wat normaal is en wat abnormaal, niet natuurlijk is maar kunstmatig. Iemand als vreemd of anders beschouwen, is alleen maar het gevolg van negatieve classificatie door een meerderheid die zijn eigen sociale identiteit als norm beschouwt. Wat daarvan afwijkt, wordt gezien als onbegrijpelijk of zelfs bedreigend en moet op afstand blijven. Met hun fluïde personage ondermijnt Weber die onnatuurlijke, rigide categorisering.

Concept, performance, objecten, kostuum: Julian Weber

Dramaturgisch advies: Asya Ashman

Muziek: Ángela Muñoz Martínez

LUSTWARANDE

LUSTWARANDE – Platform for Contemporary Sculpture organiseert jaarlijks internationaal toonaangevende exposities van hedendaagse sculptuur in park De Oude Warande in Tilburg, het best bewaarde Barokke sterrenbos van Nederland.

LUSTWARANDE

Bezoekadres: Lustwarande - Platform for Contemporary Sculpture
park De Oude Warande, Bredaseweg 441, Tilburg

Kassa open: dagelijks van 11.30 – 16.00 (PIN only)

Tickets kunnen ook gekocht worden bij paviljoen Grotto, in het centrum van het park:
dagelijks van 10.00 – 17.00 (PIN only)

NIEUWE FOOTER (opgevraagd bij Adrian)